

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J. D.**, zastoupený Mgr. Stanislavem Bodlákem, advokátem se sídlem Petrov nad Desnou 270, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) **CETIN a. s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9, a II) **M. M.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 14. 2. 2023, č. j. 60 A 69/2021 – 58,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 13. 3. 2023 kasační stížnost žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) směřující proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 14. 2. 2023, č. j. 60 A 69/2021 – 58.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 3. 2023, č. j. 3 As 25/2023 – 6, mimo jiné ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud

určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud jej proto vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením č. j. 3 As 25/2023 – 6. Toto usnesení bylo v souladu s § 42 odst. 1 a odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 17. 3. 2023 (viz doručenko založená na č. l. 7 spisu Nejvyššího správního soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stalo pondělí 3. 4. 2023 (§ 40 odst. 1 a odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel však do tohoto dne (ani k datu vydání tohoto rozhodnutí) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením č. j. 3 As 25/2023 – 6 se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1, větě druhé zákona o soudních poplatcích. Proto soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[8] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, popř. jí soud může na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a tyto osoby neuvedly žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodňovaly přiznání práva na náhradu nákladů řízení. Proto jim (za použití § 120 s. ř. s.) právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2023

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu